

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Decisio XCIII. De Dotalitio in bonis Feudalibus constituto, & de Successione
in iisdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

TITULUS XX.

De Feudis.

DECISIO XCIII.

De Dotalitio in bonis feudalibus constituto, & de Successione in iisdem.

SPECIES FACTI.

Ridericus Illustris
 prosapiae obtinuit à
 patre suo feudum feo-
 mineum, ab eodem
 sub huius tenoris in-
 vestitura acquisitum, jedoch mit
 ausdrücklichem reservat und Vor-
 behalt, daß ernanntes Gut, wie es
 vorher unser Manns Lehen gewe-
 sen, und nunmehr in Söhn- und
 Töchter Lehen (nam pater acqui-
 rens non solum Fridericum filium,
 sed etiam Florentinam filiam ha-
 buerat) verwardiet worden, allzeit
 und so lang ein Männlicher Ehelic
 (R. P. Pichler Decis. T. 2.)

cher Erb von obbenambstem unse-
 rem Vasallen in linea descendente
 vorhanden / dergestalten verbleiben
 solle / daß sich der Weibs Stamm
 in eadem linea, er mag auch so na-
 he seyn / alser wolle / diser Lehen
 Succession nit anzumassen / und /
 wo dessen Manns und Weiblicher
 Stamm ganz erloschen / dises Gut
 N. sambt allen dermahligen Zu-
 und Eingehörungen uns zufallen
 solle. Post aliquot annorum cir-
 culum Fridericus suscepto unico
 filio, & mortua conjuge, transiit
 ad secunda vota, novaque conju-
 A ig

gi in prædictis bonis feudalibus (a-
lij enim immobilibus caruit) do-
talitium constituit, & pro singulis
annis 500. florenos, ex feudalibus,
qui tertiam ferè partem annuorum
redituum conficiunt, uxori post
mortem suam solvendos assigna-
vit non requisito consensu filij, &
domini directi. Ut autem filio
maturè provideret, curavit eun-
dem pariter investiri, eumque uni-
cum declaravit hæredem & succes-
sorem in feudo, in Investitura au-
tem ipsius leguntur hæc expressa
verba, und woh dessen Mann, und
Weiblicher Stamm ganz erloschen/

dieses Gut N. dem Lehen & Herrn
zufallen solle.

Iam quærentur duo: *Primò*, an va-
leat dotalitium 500. florenorum
annuorum ad sustentandam super-
stitem conjugem in bonis feudali-
bus irrequisito filio, & domino di-
recto, constitutum, & filius post
mortem patris Friderici impugnare
illud nequeat, vel abnuere. *Se-
cundò*, an casu, quo filius more-
retur sine legitima prole, ad successio-
nem in feudo admitti debeat filia
primi acquirentis, aut ejus libe-
ri, & non potius feudum aperiat
Domino directo?

QUÆSTIO I.

*An subsistat & firmum sit dotalitium in bonis feudalibus
constitutum sine consensu filij in feudo successuri, &
irrequisito Domino directo?*

Rationes dubitandi,

EJusmodi constitutionem dota-
litij, quod Fridericus suæ no-
væ conjugis in pactis dotalibus
in eventum, quo eam post sua fata
fortè superstitem ex relictibus bo-
norum feudalium competenter ali-
voluit, assignatis in singulos annos
500. florenis, de Jure nullam, &
à filio hærede haud immeritò im-
pugnari, imò expugnari posse, non
levia in speciem argumenta sugge-

runt tum textus tum Interpretis
Juris, cujusmodi est

Primò. Bona feudalium talis sunt
naturæ, ut à vassallo nec per actum
inter vivos, nec per ultimam vo-
luntatem, absque consensu Domini
alienari, aut onerari valeant in
præjudicium agnatorum. *1. feud. l.
pr. ibi: nulla ordinatione defuncti in feudo
manente, vel valente. Consonant
textus 1. f. 13. pr. & l. fin. C. de reb. alien.
cum*

cum *Auib. res, quæ C. commun. de legat.*
Et hæc Jura

Secundò juxta communem ex-
tenduntur quoque ad usum fru-
ctum personalem ad dies vitæ, ita
ut absque successorum feudali-
& domini directi prævio consensu
constitutus non subsistat. *Curt.*
jur. de feud. p. 4. n. 106. *Jul. Clar.*
de feudum. q. 37. n. 2. *Rosenthal c.*
9. consil. 12. de feud. *Petra de Fidei-*
commiss. q. 3. n. 132. *Fufarius de fidei-*
com. Substit. q. 705. & alij apud
& cum *Phil. Knipschild de fideicom.*
familiar. illustr. c. 11. n. 120. seqq. id
documentis ex 2. f. 54. in fin. & 55.
f. formet, item ex *can. 20. pr. caus.*
12. q. 2. Id quod

Tertio pariter firmat DD. de
centu vel pensione annua, fundis
feudalibus imposta. *Frideric. Mar-*
tini de censib. 6. 4. q. 3. n. 84. *Fufar.*
q. 706. n. 2. 3. cum census impo-
situs sit species alienationis. *Re-*
dean. de reb. Eccles. non alien. c. 27.
Tiraquell. de retract. lignag. f. 1. gloss.
4. n. 61. se fundantes in ratione,
quod

Quarto pro hujusmodi censu vel
pensione annua contingat bona
feudalia hypothecæ subijci, & sub-
jecta manere, quæ tendit ad aliena-
tionem in jure prohibitam & irri-
tata. *Covarruv. 3. variar. resol. c.*
7. n. 7. *Thomas Maulius de Emphyt.*
n. 13. n. 4. Ubi enim alienatio
prohibita ac irrita est, pariter hypo-
thecatio censetur prohibita & irri-
ta. *l. fin. & Aub. cit. Petra de fidei-*

com. q. 8. n. 105. *VVehnerus pract.*
observ. verbò Veräußerung. Quæ
doctrina exponitur

Quintò ad liberos & filios hære-
des, ut ad eò nec isti, licet aliàs te-
neantur præstare factum patris, tali
onere solvendi census & pensiones
annuas ex bonis feudaliibus, ubi
succedunt, ligentur. *Knipschild*
lo. cit. n. 194. seqq. cum *Jaf. Alc.*
Decio, Paris. Natta, Cravetta, A-
lex. Schurff. Schrad. Mantica, &
alijs, innitentibus l. 67. §. 3 ff. de le-
gat. II. Quapropter

Sextò de hac ipsa facti contin-
gentia *D. Anton. Guil. Ertl in obser-*
vat. illustr. observ. 20. in vernacula
sic scribit: Tertio wann aber die
Sach ex pincipijs Juris recht un-
tersucht werden will / so wäre ich
vilmehr der Meinung / daß / wann
dergleichen Wittib; Sit; auch auf
die Stamm- und Lehens- Güter be-
sehen solle, der nächsten Agnaten
consensu nothwendig darzu erfor-
dert werde; in deme die obligatio
des verstorbenen Herrn Eheges
mahls dem Agnato successori
nichts præjudiciren than / sondern
dieses auf die Stamm- und Lehens
Güter gelegte onus erlöschten thut:
resoluto enim jure datoris resol-
vitur jus acceptoris. *l. Vestigal ff. de*
pignor. Schneidewin de feud. p. 4. n.
45. &c. Dann weisen in denen Le-
hens- Rechten verboten ist / daß nit
nur keine Schenkung geschehe /
sondern auch kein usufructus ad
tempus ohne consensu eingeräumt
werd

A 2

werde / die Agnaten auch / die die Stamm- und Lehen Güter nit jure successiois unversalis, sondern beneficiò Domini feudi genüssen / also hat der Antecessor ihnen wider Willen keine solche Beschwerte auftragen können. Bocerus de Jure Domini & Vasalli lib. 2. c. 6. n. 109. Hartm. Pistor. l. 1. q. 4. n. 11. &c. Hucusque laudatus D. Ertl. & ante hunc colendissimus D. Collega Christoph. de Chlingen'sperg de feudis c. 12. q. 5. his formalibus: De Jure Communi feudali sine consensu

Domini & Agnatorum non potest constitui dotalitium. Denique accedit

Septimò Lex. hac Edictali 6. C. de secundis Nupt. cum qua stare non posse videtur tam notabilis summa 500. florenorum, quæ tertiam conficit partem annuorum Friderici reddituum, à filio primi Matrimonij quotannis solvenda Novercæ; eò quòd splendor hujus familiae ad completentem sustentationem valde amplos requireret redditus.

Rationes decidendi.

His tamen necquicquam obstantibus, & salvò aliorum iudiciò, mihi persuasum omnino est, integrum fuisse Friderico ex fructibus bonorum feudalium, cum alia non habuerit, novæ uxori pro dotalitio (Wittib. Sit) assignare 500. florenos annuos, à filio successore, etiam non consentiente, & irrequisitò dominò directò, solvendos Novercæ, quamdiu vixerit post mortem patris, atque hanc assignationem usque ad eò validam ac firmam esse, ut nec à filio, nec à Domino, impugnari cum effectu, aut everti queat, saltem si Noverca competentem & apud Illustres feminas usitatà dotem, v.g. 3000. florenorum, attulerit Friderico patri, uti attulisse narratur.

Antequam ad hujus resolutionis probationem progrediar, præmittere & prænotare juvat tria. Primum est, dotalitium (Wittib. Sit / Wittumb's. Beschreibung, Leihgeding, Leibzucht) nihil aliud esse, quam eine Gab / Erstattung und Verordnung des Manns / so er seinem Weib entrichtet an Zinsen / Früchten ic. wegen des zugewachten Heyrath's Guts / welche dieselbe nach des Manns Tode lebenslänglich zugehören haben soll. Besold. Thes. Pract. v. Leihgeding. Rauchbar l. q. 30. n. 1. Hartm. Pistor. l. q. 4. n. 23. Schneidevvin ad Instit. de hered. que ab intest. deser. m. de success. inst. vir. & ux. n. 43. seq. Dotalitium proin non solum comprehendit dotem, sed etiam contra-

dotem seu donationem propter nuptias, & sic utramque. Phil. Zorer 9.3. n. 278.

Alterum est, in Romano Imperio, & serè in tota Germania, uolum & obseruantiam perantiquam esse, uobilibus uiduis huiusmodi dotalitium, ex quo competenter post obitum mariti sustententur, assignari non solum in Allodialibus, uerum etiam in Feudalibus bonis, praesertim in Saxonia, ubi haec obseruantia & consuetudo Germaniae per speciales leges corroborata inuenitur. Ernest. Cothman, l. 1. consil. 50. n. 152. Simon Pistor, Conf. 20. & ibidem Melch. Kling, n. 2. Schurff. cent. 3. Conf. 51. n. 3. Bocer. de donat. c. 11. n. 5. Modestini, Pistor. vol. 1. Conf. 22. Collegium Lipsiense in Responso n. 33. quod avert Hartm. Pistor. l. 1. c. 4. tit. m. f. Petrus Heigius p. 2. q. 26. n. 23. Carpov. in Responso l. 6. tit. 1. resp. 5. n. 8. D. Christoph. de Chlingenperg de Feud. c. 12. q. 5. Ant. Ertl obseru. tit. S. primò & S. secundò ac alii passim. Favet c. ex parte 15. de de for. compet. Adcò quidem, ut Nobili viduae pro censu & usufructu constituatur duplum dotis, seu ultra dotem tantundem, quantum conficit dos. Anton. Ertl p. 3. lib. 1. de Mismischen Reich. Coler. p. 1. decis. 60. n. 1. Berlich. p. 2. concl. 50. n. 44. cum innumeris ex aequillima causa, quòd etiam contra-dos, quae de iure (quamvis per pacta etiam augeri possit) commensu-

randa doti. text. gl. & DD. in l. Leonis C. de pact. conuent. & Auth. aequalitas ibid. Menoch. l. 1. Conf. 89. debeatur conjugii, ac proin ex quantitate tam dotis, quam contra-dotis simul junctae, census annui, vel interesse, & quidem duplex, nimirum 10. pro 100. per pactum constitui possit pro dotalitio; atque hunc modum constituendi legitimum & usitatum esse notant DD. Schneidevv. lo. cit. n. 4. Hartm. Pistorius d. q. 4. n. 1. & 21. eumque summa aequitas cohonestat; cum utique recta ratio exigat, ut conjugii, ad quam post obitum mariti dos & contra-dos iure haereditario pertinerent quoad proprietatem, & census annui 5. pro 100. donec illas recipiat, compensatio fiat per majus, imò per duplicatum interesse casu, quo proprietate dotis, & donationis propter nuptias, mariti haereditibus relicta, uult esse contenta solo usufructu ad dies uitae. Hartm. Pistor. n. 23. Ludov. Fachsius in Responso Lipsiensi cit. n. 34. Berlich. d. n. 44. Joach. de Beult de iure connub. p. 3. c. 9. Coler. p. 1. decis. 60. n. 11. Bocer. n. 13. aliique

Tertiò praenotandum venit, quòd regulariter loquendo locus duntaxat sit dotalitio, quando dos ab uxore actualiter fuit illata, & marito tradita, atque in utilitatem feudi, si dotalitium constituatur in bonis feudalibus, conuersa aut applicata. Bald. in Auth. dos data n. 1. c.

C. de donat. ante nupt. Jo. Fichard. *Cons.* 33. n. 2. 3. vol. 1. Bocer. n. 10. *seqq.* Berlich. n. 13. *seqq.* 19. 29. *ex Auth. cit. & Auth. sed quæ. C. de pact. conv. ac l. affiduis C. qui potior in pig. ibi- que Cynus, Bart. Salic.* Indubio autem, quamdiu contrarium non fuerit convincenter probatum, præsumenda est conversio & applicatio dotis in utilitatem feudi facta. Berlich. n. 35. Hartm. Pistor. n. 16. 17. Bocer. n. 31. Ertl § wann aber das. Struv. *de feud.* c. 14. §. 10. & 12. Romanus *Cons.* 328. & 520. Decius *Cons.* 116. n. 1. Eâ nimirum de causa, quod maritis competat potestas disponendi de dote, quin uxoribus teneantur desuper rationem reddere, atque ideo uxoribus non imponendum sit onus probandi conversionem dotis in feudum. Ex quibus à contrario rectè inferitur, casu quo dos actualiter illata non fuisset, aut in feudi utilitatem non conversa, atque de eo constaret, Agnatos in feudo successores non adstringi ad conventum & uxori constitutum dotalitium. DD. allegati. Exceptis tamen liberis hæredibus, qui hoc etiam casu non factæ conversionis factum defuncti patris præstare, ac ejus voluntatem explere tenentur. *per l. cum à matre C. de R. V.* Natta *Cons.* 316. n. 1. 2. 10. 2. Joach. à Beust, Berlich. p. 2. *concl.* 13. n. 59. 7. *Hic autem.* Schultes *in Addit. ad q. 122. Modestini Pistor.*

Hisita præmissis resolutionem

meam firmo sequentibus argumentis. 1. Assignatio dotalitij in bonis feudalibus non est contra Jus Feudale, neque contra Jus Commune, sed potius utrique consona; dotalitium quippe, quia vel est species donationis propter nuptias, vel saltem hanc unâ cum dote involvit, secundum Jura non minus favorabilis est, quam ipsa dos, in cuius compensationem constituitur: dos autem, saltem in fructibus, ex feudo aut fideicommissio provenientius, constitui potest etiam absque consensu Domini directi, vel Agnatorum, saltem ubi bona allodialia deficiunt. *per l. mulier. 22. §. 4. ff. ad S. C. Trebell. Auth. Res. quæ. C. Commun. de Legat. Nov. 39. c. 1.* De bonis feudalibus testis est Ifern. *in. cap. Imperialem. n. 3. & 13. de prohib. feud. alien.* Vulteius *de feud.* l. 1. c. 9. n. 3. 57. Menoch. 4. *præsumpt.* 139. n. 173. Zaf. *de feud.* p. 9. n. 8. D. Christoph. de Chlingensperg *de feud.* c. 12. q. 5. *in Obiect.* De bonis autem fideicommissio subjectis Bart. Bald. Socin. Tiraquell, Gail, Petra, Peregrin, Fular. &c. apud & cum D. Knipschild *de fideicommiss. familiar.* c. 11 n. 234. *seqq.* Et quia multi ex allegatis DD. loquuntur de alienatione ipsa bonorum feudalium, & fideicommissio obnoxiorum, quam ex causa dotis pro necessaria habent, & pro non prohibita, minor utique imò nulla est difficultas, si ex causa dotis dicta bona non alienantur, sed solum certi

certi fructus inde provenientes in hunc finem assignantur; cum inde longe minus, quam ex alienatione, præjudicium imminuat Domino, aut Agnatis. Quidquid autem de dote dictum est, pariter de donatione propter nuptias seu de contra-dote, ac proinde de dotalitio quoque intelligendum venit. Berlich. d. concl. 13. n. 46. Petra, Peregrin. Fufar. & alij cum Knipschild n. 243. id deſerunt ex cit. Aurb. Res, qua. & Nud. 39. Cum donatio propter nuptias æquiparetur dote. l. 9. & Aurb. equalitas c. de Pact. conv. Nov. 21. c. 20. 23. seq. Nov. 97. c. 1. Non igitur contra, sed potius secundum iura egit Fridericus, dum suæ conjugii ex fructibus duntaxat feudi annuam pensionem pro dotalitio assignavit nemine requisito. Juri Communi ac Feudali concordat, proin & Friderico patrocinatur.

2do Consuetudo, quæ, si Juri Communi consona est, sicut esse facilis est probationis, ita maxime virium ad convincendum in utroque foro. Communi autem calculo Doctores, non tantum Saxoniam, ubi specialis desuper lex reperitur existare, verum etiam alij testantur, generali Germaniæ & Romani Imperij consuetudine receptum esse, dotalitium etiam in bonis feudalibus irrequisito Domini & Agnatorum consensu locum obtinere, saltem ubi alia non suppetunt bona, modo legitimus modus

non excedatur, sed duplicatū duntaxat interesse ex tota summa dotis, quæ actualiter debet illata fuisse, & contradotis, in unum conflata, nimirum 10. pro 100. constituatur. Schurff. vol. 3. conf. 51. n. 3. VVeſenbec. conf. 26. n. 27. Petr. Heig. n. 33. cit. Coler. p. 1. decis. 60. n. 8. seqq. & decis. 17. n. 28. ubi sic inſit: teneo itaque pro constanti, quod dotalitia in bonis immobilibus, sive sint feudalia, sive Stamm-Güter / uxori facta vel constituta ad vitam, etiam absque heredum consensu valent, dummodo non excedant duplum illate dotis, & dummodo proprietates eorum reserventur heredibus, qui alias spem habent succedendi post mortem mulieris. Berlich, n. 37. cit. Conſpirant Bocer. D. Ertl, D. Christoph. de Chlingensperg superius adducti, alijque. Et hanc consuetudinem

3^{tiò} Valde rationabilem imò æquissimam facit recta ratio, cui utique consonum vel maximè est, ut uxori, cui de Jure & dotis & donationis propter nuptias competet ipsa proprietates, ista compensetur per duplex interesse, si eam viri heredibus relinquere parata sit. Si itaque in præſenti casu Friderico secunda conjunx, more Illustrium filiarum, pro dote 3000. fl. attulit, eidem tantundem ratione contradotis debetur ex bonis Friderici, adeoque 6000. florenorum: ex qua summa in unum conflata census annui (computando 10. pro 100.) ascendunt ad 600. florenos. Quæ pen-

pensio annua per dotalium, à Friderico suæ conjugii post mortem suam ad ejus vitam constitutum, consistens solum in 500. annuatim solvendis, non solum non exceditur, sed ne quidem attingitur, relicta insuper proprietate dotis & contra dotis mariti hæredibus. Quis igitur justè conqueratur? quis tale dotalium tanquam æquitati summè consonum improbet? Plus dico, scilicet æquitatem postulare, ut Nobili viduæ, licet marito nullam attulisset dotem, post viri obitum competens tribuatur sustentatio ex bonis mariti, & quidem etiam feudalibus, aut fideicommissarijs, ubi alia defunt, modò honestè vivat. per Auth. Præterea C. unde vir & uxor. l. fin. C. de bonis matern. Surdus de alimentis tit. 9. q. 37. n. 6. Guil. Ertl & welches umb. Atque ideo Jurisperiti communiter existimant, Dominum directum, vel Agnatos hæredes, ad quos mariti bona devolyuntur, obligatos esse, saltem obligatione personali (si non ratione feudi) ad talem viduam conformiter statui alendam. Id quod à fortiori procedit de hæredibus liberis. Simon Pistor. in Notis ad Lipsiense Consilium, quod incipit, Wir haben. lit. K. Quantò magis igitur competens sustentatio debetur, si per pacta dotalia fuit conventa, aut si dos illata ac in utilitatem feudi conversa est? eò quòd

uxori pro illata dote, & eidem correspondente propter nuptias donatione bona mariti de Jure tacite hypothecata & obligata sunt. Modest. Pistor. Con. 11. n. 25. & 30. ubi sic scribit: Allein daß der Lehens Herr nit weigern kan / wo die Frau ihr Ehegelt eingebracht hat / daß die Frau dagegen aufm Leben / so hoch sich nach Lands / Gebrauch und Gewohnheit gebühret / verleiherdingen und versorgen muß. Und aus altem Herkommen und Gebrauch fast durch ganz Teutschland liget solch onus dem Leben auftragen des / daß das Ehegelt ins Leben und zu Besserung desselben angewendet / welches auch nit unbilllich / quia, qui sentit commodum, debet etiam ferre onus.

4to denique Filio Friderici specialiter obstat, ne factum à patre dotalium impugnare valeat, receptum illud inter Doctores axioma, filius tenetur præsare factum patris: neque contra factum patris venire potest, desumptum ex l. 14. C. de R. P. l. 5. C. de reb. alien. non alien. nam filius cum patre, hæres cum defuncto, censetur eadem esse persona. l. fin. C. de Impub. & alij substitut. Not. 48. pr. Fachin. l. 5. Controv. c. 19. de noch. l. 1. Conf. 89. qui duo solvunt quoque argumenta adversantium, miraturque Fachin. viros doctos potuisse contrarium sentire.

Respondetur ad rationes dubitandi.

Hæ omnes ferè evanescent ex his, quæ pro declaranda & roboranda decisione mea adduxi. *Prima* quæ quod attinet, in thesi quidem verum est feudalia, & fideicommissaria bona, regulariter onerari non posse nisi accedente consensu Domini & Agnatorum, jus succedendi aliunde habentium; varias tamen generalis hæc doctrina recipit exceptiones & limitationes, quas inter vel maxime etiam hæc est, nisi onus imponi exigat privilegium dotis aut constituendæ, aut restituendæ, aut asserandæ, aut compensandæ, uti contingit in constitutione dotalitij; id enim & jura scripta approbant, & generalis in Imperio Romano usus confirmat, passimque juris. Consulti asserunt; atque specialiter hæredibus liberis, licet prius non interrogatis, potestatem impugnandi dotalitium a patre factum admittunt.

Secunda & Tertia ferè simili remouentur responsione; siquidem hujusmodi usum fructum, & pensionem annuam, & quidem duplicatam, ex fructibus tam dotis quam donationis propter nuptias, in unam summam conflata, ex una parte non improbant jura, ex altera verò consuetudo passim recepta, communis DD. consensus, & naturalis æquitas aperte illi patrocinantur, ut videmus. Et licet, si ejusmodi usus-

(R. P. Pichler Decis. T. 2.)

fructus vel census annuus modum excederet, & sine notabili præjudicio Agnatorum, aut Domini directi, ex bonis vincularis solvi non posset, hi quidem ab impugnando excessu prohiberi non possent, bene tamen possent hæredes liberi, qui facti patris stare tenentur, per tradita.

Quarta pari facilitate diluitur exinde, quod mariti bona, in aliorum defectu etiam feudalia & fideicommissaria, tacite sint hypothecata pro affecuratione & compensatione dotis; atque hinc Philipp. Knipschild de fideicommiss. cit. c. 4 n. 245. & 277. cum innumeris docet, virum, dum uxorem ducit, pro dote & donatione propter nuptias eidem restituenda obligare etiam fideicommissa posse. Et transmissis etiam, fideicommissis & feudis nullum jus reale ex tacita vel expressa hypotheca adhzere pro restituenda dote ac donatione propter nuptias, adeoque pro constituendo dotalitio, liberi tamen hæredes ex obligatione personali ad præstandum factum parentis tenerentur. Quare

Quinta rursus per se, cum liberis hæredibus incumbat specialis & personalis obligatio implendi factum ac voluntatem patris, & quidem in hac facti contingentia eò major & strictior, quod pater Fridericus per assignationem dotalitij substan-

tiam Feudi intactam reliquerit & inalienabilem, sed illud præcise in fructibus vel potius in portione certa fructuum minimè excessiva determinaverit; quæ alienatio fructuum ex tali causa, nimirum dotis, à Doctoribus approbata, per consuetudinem legitimata, & per æquitatem naturalem dictata, & ex nullo capite pro illicita aut invalida habetur. Imò, et si Fridericus ad constituendum dotalitium alienasset etiam feudum, nihilominus filius hæres juxta multos & insignes DD. Fachin, Menoch, &c. illud revocare non posset, obligatus præstare factum patris. Quapropter in oppositum allegatus Knipschild n. 411. cum Schradero & alijs eatenus se explicat, quatenus filius & vassallus hæres ullam bonorum feudalium & fideicommissariorum alienationem, quæ licite facta est, impugnare & retractare nequit; quin alij idem tenent illimitate, nimirum etiam de illicitè facta: quo tamen in casu hic nullatenus veriamur.

Sexta per limitationem, ab allegatis DD. Ertl & Clugensperg ipsismet adiectam, satis diluitur, dum addunt, nisi aliud permittat recepta consuetudo, quam tamen in Germania vigere ambo fatentur, adeò quidem, ut juxta animadversionem cit. Consil. Lipsiensis pro particulari loco dictam consuetudinem asserens non teneatur probare, sed negationem illius, qui eam inficiatur, cum sit consuetudo generalis. Dein citati DD, lo-

quantur solum de consensu Agnatorum, non verò de consensu liberorum hæredum. Adde, quòd etiam intelligi possent de immoderato dotalitio, quale in præsentii non reperitur.

Septima caret omni probabili fundamento, eò quòd nec à longè appareat periculum præjudicii in filium primi Matrimonij redundantis contra l. hac editali 6. C. de secund. Nupt. dum per constitutionem hujus dotalitij nulla prorsus proprietas novæ conjugii attributa, sed præcise usufructus & certa pensio annua ex fructibus feudi pro congrua sustentatione ad dies vitæ, omni Jurecudem debitâ, assignata fuit ad compensandam dotem & donationem propter nuptias, & quidem non ultra, sed potius infra debitam mensuram; siquidem novæ conjugii de Jure restitui deberet dos & donatio propter nuptias quoad proprietatem, & donec fieret restitutio, ultimum interesse per 300. florenos, si pro dote attulit 3000. florenorum. Cum igitur per conventum dotalitium census 500. florenorum in singulos annos (licet vi consuetudinis deberentur 600. ut pote 10. pro 100.) relinquatur proprietas Marti hæredibus, & liberis primi Matrimonij, favor potius & beneficium, quam præjudicium, ipsis obvenit.

Ex quibus abunde colligitur, à Friderico potuisse omni Jure præstatam pensionem 500. fl. ex fructibus feudi

feudi solvendam conjugis secundæ ad
 dies vitæ statui, etiam irrequisito &
 Domini & filij consensu, eamque

à neutro, specialiter à filio hærede,
 impugnari justè, minùs everti un-
 quam posse coram æquo Judice.

QUÆSTIO II.

*An casu, quo filius moreretur sine legitima prole, ad succes-
 sionem in feudo admitti deberet filia primi acquiren-
 tis, vel an feudum aperiretur Domino*

Directo ?

Rationes dubitandi.

Pro Domino contra filiam r. pu-
 gnat prima Investitura, in qua
 cautum est, ut exclusis fœminis,
 ut ut propinquis, non alius succedat,
 quam masculus hæres primi acqui-
 rentis in linea descendente, & hujus
 hæres, primò masculi, & in eo-
 rum defectu etiam fœminæ, ex eo
 descendentes; nam sic habet: das
 etwedes Gut allzeit / und so lang
 NB. ein Mannlicher Erb von he-
 namostem unserem Vasallo in linea
 descendente verhanden / verbleiben
 solle. Ex quo apparet, in prima sta-
 tim Investitura, ex qua præcipuè
 & principaliter natura feudi desumi
 debet, vel ut ex norma & quasi lege.
 Text. & DD. in 2. feud. 18. Borchold
 de feud. c. 1. n. 25. ubi plurimas ad-
 ducit auctoritates, ne quidem men-
 tionem esse factam filie primi ac-
 quirentis, sed solum hæredis masculi,

& ex eo descendentiū in linea re-
 cta: atqui filia primi acquirentis non
 est hæres masculus, nec respectu
 fratris Friderici, qui successit, & hu-
 jus filij, qui post investituram ob-
 tentam ante patrem factis concessit,
 est in linea descendente, sed in col-
 laterali: ergo ad succedendum vo-
 cata & habilis non est, cum feudum
 quæstionis non absolute mutatum
 sit in fœmineum, sed limitatè &
 cum restrictione ad primi vasalli le-
 gitimos hæres masculos in linea
 descendente, & ad horum filios (&
 filias deficientibus filijs) linea de-
 scendentis. Si autem nullus amplius
 hæres, in prima conventionem &
 feudi constitutionem vocatus, superest,
 feudum aperiri Domino, notissimi
 & tralatitij Jûris est.

2dò A prima non abludit altera
 Investitura, quam filius Friderici,

B 2

&

& respectu primi acquirentis nepos (licet maturò fatò aute parentem modò jam sublatus) à Curia Feudali impetravit, cui inserta cernitur hæc notabilis clausula: Und wo dessen Mann- und Weiblicher Stamm gang erloschen / dises Gut N. samt allen dermaligen Zu- und Eingebörungen dem Lehen- Herrn zuefallen solle. Notetur relativum dessen, ex quo utique inferendum est, non alteri, quam investiti descendentes masculis primùm, dein fœminis quoque, jus succedendi competere; quos omnes cum modò necesse sit deficere cum investito jam demortuo sine omni descendente, feudum ad dominum, ubi Fridericus, modò carens omni prole, decesserit, reverti necesse est juxta claram Investituræ litteram. Idipsum

3tio Agnovit ipsemet primus acquirens, nuper defuncti nepotis, & jam eventualiter investiti, avus, dum in suo testamento eundem vocat unicum in feudo successorem, daß Er der einige und respectivè Universal - Erb / successor / und Lehen-folger seyn soll und bleiben. Hæc tam disertæ confessio primi acquirentis, qui utique quàm optimè noverit, quo pacto & ratione, & pro quibus personis, successio in feudo conventa fuerit, suum nepotem

agnoscentis pro Unico successore, rem planè videtur conficere, & evincere, filiam suam ad succedendum non fuisse vocatam. Id quod Juri Communi feudali omnino consentaneum est, siquidem

4to Doctores communiter ex Jure Feudali concludunt, fœminam semel à masculino in successione feudali exclusam semper manere exclusam, & amplius non admitti. Latè Bocerus in *tract. de feudis Success.* c. 3. q. 4. Knichen *tract. de restitutor. pactionibus* c. 3. n. 301. seqq. Henric. à Rosenthal *tract. feudali* c. 7. *Consil.* 44. n. 17. ubi refert præjudicium Cameræ, & sententiam contra filias primi acquirentis, per fratres semel exclusas, latam 22. Jan. 1590. Textus in 1. *feud. tit. 6. §. 1.* sic habet: *si quis eo tenore feudum acceperit, ut ejus descendentes, masculi & fœmine, utud habere possint, relicto masculo alterius fœmine non admittuntur.* Licet igitur (per inconcessum) transmitteretur, filiam primi acquirentis initio ad succedendum esse vocatam, nunc tamen, postquam semel à fratre Friderico fuit à succedendo impedita & exclusa, pro semper exclusâ habenda, & ejus jus penitus extinetum esse credendum & tenendum foret.

Rationes decidendi.

Atatis hucusque necquicquam obstantibus pro filia contra Dominum decidere nullus dubito tum ex natura huius feudi in fœmineum ex oneroso pacto conversi, primæque investituræ contextu, tum ex Jure Communi feudali.

Primum itaque argumentum deduco ex qualitate huius feudi, quam induit, dum ex feudo masculino ob insignie Auctarium ex bonis allodialibus vasalli, prædio feudali liberaliter adiectis, cum consensu Domini migravit in fœmineum, sub ea lege, ut in remunerationem tam insignis meliorationis posthac in hoc feudo succedat vasalli, respectivè primò acquirentis sub hac conditione, non solum stirps masculina, sed etiam fœmines, ex eo legitime descendens; quàm qualitatem recens superadditam manifestè exprimit prima Investitura, quæ omnino pro norma & lege deinceps habenda & principaliter attendenda est. 2. F. 18. Investitura sic sonat: Wir geben ihme (Friderici patri) hiermit / und in Crafft dieses Briefs / obgedachtes Gut N. sambt allen dessen ein, und Zugehörungen / was wir ihme / und seinen Mann / und NB. Weiblichen Ehelichen Erben und Descendenten von Rechts wegen daran verleyhen sollen und mögen / jedoch mit diesem ausdrücklichen Reservat und Vorbehalt / das

ernanntes Gut N. wie es vorher zum Theil unser Manns Lehen gewesen, und wegen mit Auftragung des Eigenthums in Söhn / und NB. Töchter Lehen verwandelt worden / allzeit und so lang ein Männlicher Ehelicher Erb von offibenambstem unserem Vasallen in linea descendenti vorhanden / dergestalten verbleiben solle / daß sich der Weiblicher Stamm in eadem linea, er mag auch so nahe seyn / als er will / diser Lehen / Succession nit anzumassen, und, wo dessen Mann / und Weiblicher Stamm gantz erloschen, dieses Gut N. uns zuefallen solle.

Ex hoc jam contextu probè notari velim sequentia verba. 1. Ihme und seinen Mann / und Weiblichen Ehelichen Erben und Descendenten: Atqui filia vasalli, qui sub hac qualitate feudum primus acquisivit, utique & innegabiliter est fœminea & legitima (utpote ex legitimo thoro suscepta) hæres ac descendens: etgo etiam, casu quo deficiunt masculi hæredes legitimi, in dicto feudo succedens, consequenter pro hoc casu, in quo versamur, disertè ad successionem vocata, & à Domino admittenda est. 2. Wegen mit Auftragung des Eigenthums in Söhn / und Töchter Lehen verwandelt worden. Quid hoc aliud est, quàm filias primi acquirentis, ex titulo oneroso, & in com-

pensationem bonorum alodialium, à Vasallo adjectorum habilitare ad feudum, & jis succedendi jus tribuere, nimirum post filios, & horum descendentes masculos, non amplius existuros; qui casus prope diem creditur eventurus? Quid enim aliud denotant verba, *Söhne und Töchter = Lehen*, quam filios & tum filias agnoscere aut reddere capaces succedendi? In bonis alodialibus, quae pater vasallus in notabili quantitate adiecit feudo, utique successissent etiam ipsius filiae: ergo incredibile est, quod ipsas pater voluerit excludere à successione, postquam ea cum feudo cumulavit, & tantum ad illam admittere nepotes ex filio descendentes; cum utique plus censeantur diligi filiae quam nepotes, & illae ante has admittenda secundum Jura feudalia, 2. F. 50. §. *Paternum*, & 55. §. *Præterea*. Facit quoque Nov. 118. c. 3. in f. *Bocerus de Investitura feudi*, c. 5. n. 64. §. *Ad hec*. Et utique filiarum nomine non minus veniunt propriae soboles sexus feminei, ac nepotes. per l. si filius. §. cum filius. ff. de bonis libert. l. 3. ff. de acquir. hered. l. si plures ff. de jure delib. l. cum ita. §. in fideicommissis. & ibid. Brunem, n. 3. ff. de Legat. II. *Vulteius de feud.* l. I. c. 9. n. 202. Proinde prudenter innegabile est, filiam primi acquirentis cum nova qualitate feudum jure succedendi in eventum deficientis lineae masculinae omnino gaudere, nec excludi à Domino posse. 3. Und wo des-

sen (primi vasalli, cujus filia adhuc superstes est) Mann und Weib = Stammem ganz erloschen / dieses Gut N. uns (Domino directo) zu fallen solle. Ex quibus iterum manifestè apparet Domino hoc feudum non aperiri, nisi sub conditione & in casum, quo non solum stemma masculinum, sed & foemininum (hoc est, tam filia quam filij, eorumque descendentes) penitus ac totaliter fuerit extinctum: atqui, quantum superest filia, dicta conditio non est purificata; neque casus ille evenit, seu stemma & stirps foeminea quoque non totaliter est extincta; ergo, quamdiu dicta filia superest, Domino feudum aperiri, & illa excludi, non potest, sed potius post *Friderici sine masculo hærede decedentis mortem investiri debet.* per l. 50. & 55. feud. 2. non minus, ac si proles mascula superesset; siquidem in feudo, pro foeminis & filiabus quoque, ac pro masculis & filijs hæredibus, erecto foeminis, ubi deficient masculi, locus ad succedendum fieri debet. arg. à contrario l. feud. 8. ibi: *filia non succedit in feudo, nisi investitura fuerit facta in patre, ut filij, & filia succedant.* & tit. 50. cit. ibi: *filius patri succedit, & non filia, nisi ex pacto, vel nisi sit foemineum.* *Rittershul. paratit. feudala.* cap. 14. n. 3. & alij passim. 4to mit diesem ausdrücklichen reservat und Vorbehalt / das ernannte Gut allezeit / und so lang ein männlicher Ehelicher Erb in linea descendenti vorhanden / dergestalten verbleiben

sein solle/ daß sich der Weibß-Stamm
in eadem linea, er mag auch sona-
he seyn, als er will, diser Lehen Succes-
sion nit anzumassen. Ergo, quando
contingit nullum amplius hæredem
masculum primi vasalli in linea descen-
denti superesse, superest autem
hæres femina in linea descendenti.
hæc feudum prætere vi pacti po-
telligua in hunc eventû, quo descen-
dentes maculi deficient, descenden-
tes femina hæud obscure sunt vocatæ.
Hartm. Pistor. p. 2. q. 36. Facit
l. ult. §. ait lex. ff. de divorti, nam cessan-
te causa impedimenti & exclusionis,
quæ fuit descendens masculus, cefat
ipsum impedimentum & exclusio.
l. in. l. est contra. C. de Nuptijs. Me-
noch. Conf. 331. n. 51. 53. 54. Pro-
fecto si aliter accipiantur verba in-
vestituræ, illis vim fieri, & Inve-
stituram quasi per violentiam eva-
cuari manifestum est, ita ut nun-
quam stirps feminea, der Weibß-
Stamm / & legitimæ primi acqui-
rentis filia, earumque descendentes
ad hoc feudum aspirare potuissent,
nec unquam ipsis pateret accessus &
præsentis, quod evidenter est contra
voluntatem contrahentium, in
Cohn, und D. Hter. Lehen illud
convententium. Vid. VVesenbec.
de Feud. c. 6. §. sed an femina.

Argumentum 2. sumitur ex ipso
Jure Feudali, vi cuius, sicut feudum
concedatur pro se & filijs masculis,
& feminis, filia & descendentes
femina succedunt quidem, at non
simul cum masculis, sed succellivè

deficientibus masculis, ut habet cla-
rus textus in 1. f. 8. v. filia. ibi. filia verd
non succedit in feudo, nisi investitura fuerit
facta in patre, ut filij & filia succedant in
feudum (tunc enim NB. succedit filia fi-
lijs non exstantibus) Concordat textus
in 2. f. 11. ibi. proles enim feminini sex-
us, vel ex femineo sexu descendens, ad hu-
jusmodi successionem aspirare non potest:
NB. nisi ius conditionis sit feudum, vel eo
pacto acquisitum: Sed hoc feudum ea
conditione est acquisitum, & inve-
stitura sic data, ut femina in linea
descendente, nimirum filia (vel
neptis &c.) non exstantibus filijs suc-
cedat: ergo. Unde & illi Docto-
res, qui tenent, feminam semel
exclusam semper esse exclusam, à
sua doctrina faciunt hanc exceptio-
nem, nisi per investituram aut pa-
ctum feminis concedatur successio.
VVesenbec. lo. cit. cum Hartm. Pi-
storio, Julio Claro &c. qui ultimus
q. 80. n. 2. asserit, feminam, quam-
vis semel exclusam, deficientibus
tamen masculis succedere, si feudum
est femineum, à nemine negari:
ergo à fortiori semel exclusam, defi-
cientibus postmodum masculis, suc-
ceder, si juxta tenorem investituræ
post mares expresse admittatur; cum
hujusmodi investitura faciat feudum
femineo simillimum, & Jus feu-
dale in jure succedendi illud æquipa-
ret femineo. per textus cit. Atque hinc
teste Beloldo Conf. 265. n. 37. 38. 29.
præfati DD. omnino omnes suam
doctrinam, quod femina semel exclusam
maneant semper exclusam, inter alia sic limi-
tant:

tant: Wann die Investitur nit ein
anders mit sich bringt / und unter
solcher condition gestellet worden /
dass / wann der Manns Stamm er-

löschet / das Lehen den Töchtern
gelyhen werden solle / sicut plane
hoc feudum sub dicta conditione
concessum est.

Respondetur ad Rationes dubitandi.

Quantumvis ex omnes ex huc ul-
que allegatis & probatis omnem
vim amiserint, juvat tamen ad sin-
gulas in particulari adhuc responde-
re. Ad I. hoc ipso, quod feudum
quæstionis conversum sit in fœmi-
neum suo modo, in Sohn und
Töchter Lehen, evidenter & filiz
primi acquirentis ad successionem
vocata sunt, non quidem primario
& cumulative, sed secundario &
post masculos hæredes extinctos;
quamdiu unus ex masculis superat,
utique non poterat filia primi
acquirentis ad feudum aspirare, ut ut
vicina fuerat acquirenti vel successo-
ri, his verò extinctis absque hærede
masculo regressus patet filiz primi
acquirentis, utpote disertis verbis
in hunc eventum vocata, cum ex-
clusionem Domini, cui apertura so-
lum pro casu reservata per pactum
est, ubi masculi & fœminæ in li-
nea descendente, seu itema tam fœ-
mineum quam masculinum penitus
fuerit extinctum, wann der Manns
und Weibs Stamm ganzerlos-
schen: qui casus necdum evenit, dum
adhuc superest filia primi vasalli, quæ
utique respectu hujus est in linea de-

scendente, & sic jus succedendi con-
ditionatum acquisivit; cui minime
obstat, quod respectu Frederici fra-
tris sui, & hujus filij, sit in linea col-
laterali, & quidem ascendenti res-
pectu posterioris, siquidem jus suc-
cedendi non acquirere intendit à
statre suo, hujusque filio, ultimo in-
vestito, & jam demortuo, sed à pa-
tre suo, qui primus acquisivit feu-
dum sub pacto, ut & filiz succe-
dant; nam à solo primo acquirente
totum jus succedendi sicut in mas-
culos, ita his deficientibus in filias
descendit, per textum in l. f. 14.
§. 1. ibi: si verò unus ex his filijs, vel u-
potibus, sive descendens masculini sexus
hæredibus, mortuus fuerit, prædicti fratris
vel nepotes per investituram patris & av-
in beneficium succedunt: & similiter in-
telligendum in consobrinis. Et S. 2. m-
sine: sic per pactum filiz succedunt, Be-
old. Conf. 265. n. 19, 20. ubi ait,
vulgò receptum esse, quod succeda-
tur in feudis primo acquirenti, non
ultimo possessori. Illud prorsus
mirabile mihi videtur, quod Adver-
sarij admitterent filiam ultimi succed-
toris, si qua superesset, nolint verò
admittere filiam primi acquirentis;
quæ

quasi verò filia primi acquirentis non sit inter ejus hæredes descendentes, seimen Manns und Weiblichen Ehelichen Erben und descendentes, quos omnes vocavit suo modò ad succellionem, & quasi durch ein Ehelicher Lehen nepribus quidem, ac non filiabus, consulere voluerit primus acquirens, & has minùs dilexerit ac illas; quod planè foret contra rectam rationem, naturalem instinctum, communem persuasionem, & Investituræ tenorem, verborumque genuinum sensum.

Ad 2. quæ æquè inefficax est ac prima, imprimis aio, secundam investituram ita accipiendam esse, ut a prima, quam aperte pro filia primi vassalli contra Dominum militare demonstratum jam est, non abluat, sed eidem consentiat, adeò quidem, ut si in præjudicium juris jam aliis per primam acquisiti aliquid contingeret vel omitteret, quoad tale punctum pro erronea, nulla, ac invalida, consequenter pro nullatenus præjudiciosa aliis, per primam jus succedendi jam adeptis, habenda foret. VVesenbec. *Conf.* 41. n. 104. *Idem* Besold. p. 6. *Conf.* 281. n. 5. 6. Klock. *Conf.* 181. n. 106. *seqq.* qui n. 110. addit: hinc, si investitura prima concepta sit in fœminas & masculos, etiamsi multis renovationibus factis masculi tantùm vocati fuerint, tamen hæc posteriores investituræ non derogant primæ, sed fœminæ iis non obstantibus casu se-

(R. P. Pichler Decis, T. 2.)

rente admittendæ sunt. Bald. Curt. Jun. Schrad. Sichard. Gail l. 2. *Observ.* 49. n. 3. & alii innumeri: ita ut nec supremus Princeps præjudicare possit jam jus quæsitum habentibus, uti habet filia primi acquirentis in nostro casu, in feudum seime Manns und Weibliche Eheliche Erben und Descendenten vocantis cum consensu Domini. Dein etiam secunda hæc investitura non male conciliatur cum prima, si dicatur, verba, wodesse Manns und Weiblicher Stamm etc. adjecta fuisse ex supposito, quòd filia primi acquirentis, utpote ætate jam provecior, fatis interea concesserit, quando frater ejusque descendens non relictò hæredem supremum claudet. Si verò contenderes, in hoc sensu accipi non posse alteram investituram, pariter ego contenderem, uti jam probavi, eam nulliter aliquid appoluisse in præjudicium primæ, & juris inde quæsitum filia primi acquirentis.

Ad 3. probè notandum est, quòd primus acquirens in suo testamento ex filio suo nepotem prætulit quidem filia, quæ sola tum supererat ex fœmineo sexu suorum descendendum, eumque fuit den aisingen Lehen: Folger declaraverit, sed notanter hanc adiecerit limitationem: es wäre dann / daß auch diser ohne Mannlichen Lehen: Folger mit todt abgehen sollte. Quid hoc aliud dicit, quàm quòd filiam suam non excludere intenderit pro casu,

C

casu, quo ipse etiam nepos sine virili prole legitima mortem oppeteret; qui casus cum modo venerit, vel proximè eventurus expectetur, nepotem suum pro his circumstantiis pro unico successore utique non habuit, nisi quamdiu viveret, sed potius filix suæ secundum pacta conventa & primam investituram locum & ingressum in feudum reservavit post ejus sine hærede masculino obitum; pro quo eventu nec in ejus amplius potestate existit filiam suam excludere, utpote jus quæsitum jam habentem. Et sic ista dispositio testamentaria propter dictam clausulam limitantem potius pro-quàm contra meam decisionem pugnat.

Ad 4. quæ adstruit, sceminam semel à feudi successione exclusam semper & pro semper manere exclusam, observo imprimis, hanc sententiam in thesi à multis & gravibus Auctoribus quidem defendi; oppositam tamen, quam non modo plurimi ex antiquis, uti Fichard, Volzium, Sonsbeccius, Cuiac, Socin, Jun, Bero, Vultei, Fulgos, Mantica, VVesenbec, aliique, ex recentioribus verò fortè major pars DD. cum Struv, Strick, Heigio, Cancellario Schmid melius propugnant, semper mihi visam esse veriorē, eamque Vult. vocat *humaniorē*, VVesenbec, verò *de Feud.* c. 6. n. 23. pronuntiat, illam in consulendo & judicando sequendam esse. Sed quidquid sit de hoc,

ulteriùs tamen observo, quòd Patroni sententiæ mihi contrariæ eam diversimode limitent, atque fateantur, sceminam semel exclusam non semper manere exclusam 1. quando feudum est scemineum. 2. quando sceminæ in prima investitura (uti in nostra facti contingentiâ) per pactum vocata sunt in evenum deficientis stirpis virilis. 3. quando investiturâ continet has vel similes voces reservativas, *donec, quando, so lang* (sicut iterum in præsentii contigit) masculus fuerit superstes. 4. quando feudum est hæreditarium id quod verissimum esse ait Menochius *cons. 331. n. 51.* Vid. Vultei, n. 54. Besold n. 37. *seqq.* & signanter ad hunc casum Rosenthal *de feud.* c. 7. *Concl.* 45. à n. 15. Proin, licet amplecti placeret sententiâ meæ opinioni adversantem, & transmitteretur, eam esse veram in thesi, in præsentii tamen hypothesi neque juxta suos patronos procederet.

Cæterum ulterior hic moveri quæstio posset, an in hoc, in *Ehjus und Tochter's Lehen* converso feudo, ad successione[m] admitti deberent liberi filiarum primi acquirentis, seu filij & filix filiarum, sive nepotes descendentes ex filia primi acquirentis. Verum, quia iste casus necdum evenit, nec super ea fui interrogatus, hac quæstione supersedeo, quam tamen negativè resolvit omnino solide laudatus Rosenthal *n. 7. 9. 42.* Rectè proin sibi consulat Dominus directus, si post mortem filix primi

primiti vasalli . quam pro nunc ipsi
 praehabui, sibi invigilet, atque repul-
 sis filiae filijs æque ac filiabus hoc feu-

dum tanquam sibi apertum revocet,
 & pro aperto se habere declaret.

TITULUS XXI.

De Pignoribus & aliis Cautionibus.

DECISIO XCIX.

De Hypotheca, quam uxor habet in bonis Mariti,
 ejusque privilegio.

SPECIES FACTI.

Franciscus in quodam Bava-
 rix oppido civis satis honora-
 tus ex duabus successivè uxo-
 ribus duas moriens reliquit
 proles, filiam ex priore, cui assigna-
 verat 1000. florenos pro legitima
 materna, tum ex dote 700. flore-
 norum tum ex paraphernis 300.
 florenorum, quos illa prior uxor
 sibi attulerat; ex posteriore autem
 filium, quem, uti & filiam, atque
 conjugem secundam, in æqualibus

partionibus instituit hæredes, sed
 ita, ut conjugi secundæ instar præle-
 gati pro dote, quam in testamento
 illatam fuisse testabatur, ac simul
 pro acquæstibus, dari voluerit
 1000. fl. Post mortem ipsius præter
 expectationem etiam alii duo cre-
 ditores hypothecarii comparuerunt,
 ita ut dubium ingens natum sit, an
 omnibus præstari solutio possit ex
 bonis à Francisco relictis. Et
 hinc

C 2

Quæ